

NOTATKA

z posiedzenia Komisji Ustawodawczej

Data posiedzenia: 28 stycznia 2010 r.

Nr posiedzenia: 270

Posiedzeniu przewodniczył: senator Piotr Zientarski – przewodniczący komisji

- Porządek posiedzenia:**
1. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów administracyjnych oraz ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (*druk senacki 752; druki sejmowe nr 2001 i 2607*).
  2. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks cywilny (*druk senacki nr 753; druki sejmowe nr 2365, 2368 i 2589*).
  3. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny, ustawy – Kodeks karny wykonawczy oraz ustawy – Prawo ochrony środowiska (*druk senacki 754; druki nr 1854 i 2115*).
  4. Pierwsze czytanie projektu ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi (*druk senacki 632; przedstawiciel wnioskodawców – senator Marek Trzcіński*).

- W posiedzeniu uczestniczyli: – senatorowie członkowie komisji: Zbigniew Cichoń, Stanisław Gogacz, Leon Kieres, Bohdan Paszkowski, Grażyna Sztark, Piotr Zientarski,
- zaproszeni goście:
- Ministerstwo Sprawiedliwości:
    - podsekretarz stanu Zbigniew Wrona,
    - zastępca Dyrektora Departamentu Legislacyjno-Prawnego Dorota Kramarczyk,
    - zastępca Dyrektora Departamentu Legislacyjno – Prawnego Grażyna Stanek
    - zachełnik w Departamencie Legislacyjno-Prawnym Tomasz Szafranski,
    - główny apecjalista w Departamencie Legislacyjno-Prawnym Igor Sadowski,
    - prokurator w Departamencie Legislacyjno-Prawnym Dariusz Kaniak,
    - sędzia w Departamencie Legislacyjno-Prawnym Marcin Kowal,
    - sędzia w Departamencie Legislacyjno-Prawnym Alicja Szkotnicka,
  - Ministerstwo Środowiska:
    - Zastępca prezesa narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej Małgorzata Skucha,
  - Ministerstwo Infrastruktury:
    - Naczelnik Wydziału Procesu Budowlanego i Kształcenia Zdzisław Rodak,
  - Naczelny Sąd Administracyjny:
    - Zastępca prezesa prof. Roman Hausner,
    - Sędzia Jerzy Chromicki,
  - Kancelaria Prezydenta RP:
    - Podsekretarz stanu Bożena Borys-Szopa,
    - Zastępca dyrektora Biura Prawnego i Ustroju Małgorzata Znojek,

- Specjalista w Biurze Prawa i Ustroju Barbara Polańska,
- Krajowa Rada Sądownictwa:
  - Sędzia Ewa Stryczyńska,
  - Sędzia Ewa Bornaszewska,
- Konfederacja Pracodawców Polskich:
  - Ekspert Adam Kwaśnik,
  - Ekspert Marcin Walczak,
- przedstawiciele Biura Legislacyjnego w Kancelarii Senatu: Beata Mandylis, Bożena Langner, Maciej Telec.

Przebieg posiedzenia:

Ad. 1 Ustawę przedstawili zastępca prezesa NSA prof. Roman Hausner oraz podsekretarz stanu w Kancelarii Prezydenta Bożena Borys-Szopa.

Przedstawiciel KPP zgłosił szereg uwag w zakresie konstrukcji skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia m.in. w przedmiocie: określenia obowiązku, jako formalnego wymogu skargi, uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, zbyt krótki (dwuletni) termin na wniesienie skargi, zawężenia możliwości skarżenia prawomocnego orzeczenia wydanego przez NSA tylko do przypadków rażącego naruszenia norm prawa Unii Europejskiej, braku możliwości wniesienia skargi przypadku szkód wywołanych wykonaniem jeszcze nie prawomocnych orzeczeń.

Przedstawiciele KPP zgłosili również propozycje poprawek mających na celu naprawienie nadanie większej skuteczności skardze.

Jednak po wyjaśnieniach sędziów NSA prof. Romana Hausnera oraz Jerzego Chromickiego, nie zostały one poparte przez komisję.

Senator Leon Kieres zgłosił uwagi dotyczące wprowadzenia kadencyjności prezesów wojewódzkich Sądów Administracyjnych.

Przedstawiciel Biura Legislacyjnego przedstawił szereg uwag i zastrzeżeń do ustawy dotyczących m.in. braku jednolitości w: ograniczeniu możliwości powtórnego wyboru na kolejną kadencję prezesa i wiceprezesów WSA oraz w sądach powszechnych; możliwości ukarania grzywną wnioskujących w złej wierze o wyłączenie sędziego; źle sprecyzowanych warunków dopuszczalności skargi o wznowienie postępowania (art. 285a); zawężenia dopuszczalności skargi do przypadków innych niż określonych w kpc; kwestii ustanowienia pełnomocnika do doręczeń w inny sposób niż kpc.

Ze względu na zakres ustawy oraz konieczność dokładnego przeanalizowania przedstawionych uwag i przygotowania poprawek, a także na prośbę Prezesa NSA i przedstawiciela Kancelarii Prezydenta komisja podjęła decyzję o przerwaniu rozpatrywania ustawy.

Kolejne posiedzenie zostało wyznaczone na 2 lutego 2010 r.

Konkluzja Komisja nie zakończyła rozpatrywania ustawy. Prace nad ustawą będą kontynuowane w dniu 2 lutego 2010 r.

Ad. 2 Przebieg procesu legislacyjnego przedstawił legislator Maciej Telec. Wskazał, że ustawa uchwalona przez Sejm 8 stycznia br. stanowi efekt prac nad dwoma projektami ustaw – rządowym oraz komisyjnym. Projekt ustawy nie był przedmiotem kontrowersji ani istotnych poprawek. Sejm wydłużył jedynie – z 30 do 45 dni - termin na odstąpienie od umowy z winy inwestora w przypadku niezyskania gwarancji zapłaty za roboty budowlane.

Głównym celem ustawy jest wykonanie obowiązku dostosowania systemu prawa do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 27 listopada 2006 r. (sygn. akt K 47/04), stwierdzającego niezgodność art. 4 ust. 4 oraz art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 9 lipca 2003 r. o gwarancji zapłaty za roboty budowlane z Konstytucją. Poza przepisami dotyczącymi instytucji gwarancji zapłaty za roboty budowlane, w ustawie zaproponowano także uchycenie art. 80 kc - uzależniającego ważność pisemnego oświadczenia woli osoby niemogącej czytać od jej dokonania w formie aktu notarialnego.

Zabierająca głos w imieniu Ministerstwa Sprawiedliwości Dorota Kramarczyk wskazała, iż uchwalona ustawa jest znacznie szersza niż inicjatywa senacka z druku 404 (druk sejmowy 2259), bowiem przewiduje uchycenie ustawy z dnia 9 lipca 2003 r. o gwarancji zapłaty za roboty budowlane

i wprowadzenie stosownych rozwiązań do kc.

Ustawa nie budziła zastrzeżeń senatorów i nikt nie zgłosił się do dyskusji.

Senator Piotr Zientarski zgłosił wniosek o przyjęcie ustawy bez poprawek, podkreślając, że ustawa nie budzi zastrzeżeń legislacyjnych a wszelkie zastrzeżenia zgłaszane obecnie przez przedstawiciela Obywatelskiej Inicjatywy Ustawodawczej Gwarancje Zapłaty były rozpatrywane również podczas procesowania w Sejmie i nie uzyskały wymaganego poparcia ani w komisji ani w Sejmie.

Komisja przyjęła jednogłośnie wniosek senatora Piotra Zientarskiego (5 głosów „za”).

Na sprawozdawcę komisji na posiedzenie Senatu wybrano senatora Piotra Zientarskiego.

Konkluzja Komisja wnosi o przyjęcie ustawy bez poprawek (druk senacki nr 753B).

Ad. 4 Projekt ustawy przedstawił przedstawiciel Biura Legislacyjnego Marek Jarentowski.

Wyjaśnił, że projektu ustawy jest dostosowanie systemu prawnego do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 maja 2009 r., sygn. akt P 66/07 (Dz. U. Nr 78, poz. 659). W wyroku tym Trybunał orzekł, iż art. 220 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. Nr 183, poz. 1538, z późn. zm.) w zakresie, w jakim stanowi podstawę do zastosowania art. 130 ust. 1 tej ustawy do stanów faktycznych zaszłych w czasie obowiązywania ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (Dz. U. z 2005 r. Nr 111, poz. 937, z późn. zm.), jest niezgodny z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Trybunał Konstytucyjny zakwestionował przepis przejściowy ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, który stanowi, że do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy tej ustawy. Zamieszczenie tak skonstruowanego przepisu przejściowego doprowadziło do sytuacji, w której za czyny popełnione w stanie prawnym obowiązującym przed dniem wejścia w życie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi groziła odpowiedzialność przewidziana w przepisach tejże ustawy. W konsekwencji regulacja ta doprowadziła do naruszenia zasady *lex retro non agit*.

M.Jarentowski wyjaśnił, że rząd w grudniu złożył projekt ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi (druk sejmowy nr 2583). Sejm uchwalił tę ustawę na 59. pos. w dniu 22 stycznia 2010 r.

Podkreślił, że ustawa zawiera rozwiązania zawarte w senackim projekcie ustawy i wobec powyższego dalsze procesowanie nad tym projektem należy uznać za niecelowe.

Senator Piotr Zientarski zgłosił wniosek o wycofanie projektu ustawy.

Wniosek został przyjęty jednomyślnie (5 głosów „za”).

Konkluzja Komisja wycofała projekt ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi (*druk senacki nr 632 W*).

Ad. 3 Ustawę przedstawił senator Piotr Zientarski.

Wskazał, iż Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej zgłosił propozycję poprawki – zmiany art. 3 ustawy. Zastępca prezesa narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej Małgorzata Skucha wyjaśniła, że poprawka ma na celu umożliwienie finansowania z wpływów z nawiązek wymierzanych na podstawie art. 47 § 2 Kodeksu karnego wszystkich celów określonych w art. 400a ust. 1 oraz art. 410a ust. 1 i 4-6 ustawy – Prawo ochrony środowiska, bez ograniczania form tego finansowania. Zwróciła uwagę na fakt, iż niedawno zlikwidowany został podział na odrębne fundusze - subkonta w zależności od źródła w związku, z czym wprowadzenie niniejszą ustawą oddzielnie księgowanych środków pochodzących z nawiązek znacznie utrudni prace NFOŚGW.

Przedstawicielka Biura Legislacyjnego zwróciła uwagę na szereg nieścisłości w sformułowaniu niektórych przepisów ustawy i przedstawiła: 3 uwagi redakcyjne mające na celu ujednoczenie terminologii zastosowanej w ustawie oraz jedną poprawkę merytoryczną, określającą iż ocenie Ministra Sprawiedliwości podlega również celowość i gospodarność wydatkowania otrzymanych środków przez podmioty na rzecz których orzeczono środki finansowe z tytułu nawiązki lub świadczenia pieniężnego.

Senatorowie zgłosili szereg pytań do przedstawicieli rządu: np.: dotyczących kwestii rozdzielania środków uzyskiwanych z nawiązek w Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej na dwa sprzeczne cele – pomocy ofiarom jak i sprawcom, którzy odbyli już karę, sposobów wykorzystywania i rozliczania środków NFOŚGW.

Prokuratorzy Grażyna Stanek i Tomasz Szafrński odpowiadając na pytania senatorów podkreślili również, że kwestia wydatkowania środków przez NFOŚGW była już rozpatrywana w toku prac legislacyjnych, ale propozycja poprawki nie uzyskała wymaganej akceptacji.

Senator Piotr Zientarski zgłosił 4 poprawki precyzujące przepisy ustawy przedstawiane przez Biuro Legislacyjne.

Komisja przyjęła jednomyślnie wszystkie poprawki senatora Piotra Zientarskiego (5 głosów „za”).

Na sprawozdawcę komisji na posiedzenie Senatu wybrano senatora Grażyna Sztark.

Konkluzja: Komisja wnosi o wprowadzenie czterech poprawek do ustawy (*druk senacki nr 754 A*).

W posiedzeniu komisji nie uczestniczyły osoby wykonujące działalność lobbingową.

Sporządzono w Biurze Prac Senackich